

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Červen-červenec-srpen 2023 / 245

Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když potom seděl u stolu v domě, hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky. Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?“ On to uslyšel a řekl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne obět.‘ Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ (Matoušovo evangelium 14,1-14)

Milé přátelé, sestry a bratři,

kdyby dnes Ježíš chodil po naší zemi a přitom zvěstoval a žil tak, jako kdysi, když chodil po Palestině, možná bychom v novinách četli články s palcovými titulky: „Skandál! Věhlasný kazatel na párty s tuneláři!“ Možná by si někdo přisadil: „Potulný kazatel, bez teologického vzdělání, hlasatel podivných novot“, nebo by někdo doplnil tu společnost podvodníků o další pochybné existence: o prostitutky, zkorumpované politiky nebo kolaboranty s minulým režimem...

Komu z nás by se to líbilo? Neřekli bychom si, že samozřejmě Ježíše respektujeme, ale že by měl být opatrnější, aby lidé nebyli zbytečně pohoršeni, nebo že by měl lépe komunikovat, aby nedocházelo k nedorozumění? Já ty farizeje do určité míry chápu. Možná se cítili

obr. Ella Dušíková

nedocenění. Možná na pochybné existence v Ježíšově blízkosti žárlili – Ježíš se jim věnoval mnohem víc než jim, kteří byli přece tak zbožní jako On, jestli ne víc, a zasloužili by víc pozornosti, vždyť se přece tolik snažili, a na rozdíl od jiných brali Boží zákon vážně! Vždyť je to přece divné, že Ježíš s těmi veřejnými hříšníky trávil volný čas. Kdyby se jim pastoračně „pověnoval“, promluvil by jim do duše, to by bylo v pořádku, ale On s nimi vysedával a popíjel! Myslím si, že i kdyby farizeové veřejným hříšníkům nezáviděli a nežárlili na ně, měli určitě oprávněnou obavu: Co si budou lidé myslet? Vždyť to vypadá, že je jedno, jak člověk žije... Vždyť společné stolování bylo a je výrazem společenství a sounáležitosti.

Už jen to, že si povolal za učedníka celníka! Celníci spolupracovali s okupační mocí, pro kterou vybírali celní poplatky. Používání peněz pohanů bylo kulticky nečisté. Celníci navíc obvykle bohatli na úkor chudých tím, že žádali víc, než stanovil zákon. Byli tedy v opovržení celé společnosti, měli statut „veřejného hříšníka“. Přesto: Ježíše k Matoušovi něco přitáhlo, a Ježíš ho přitáhl do své blízkosti. Možná to byl právě on, kdo sepsal evangelium, které pomohlo především mnoha Židům přijmout Ježíše do svého života.

Víme, jak nás dokáže povzbudit, když někoho zaujmeme a věnuje nám pozornost. Kéž bychom pochopili, že na Matoušově místě je nějakým způsobem každý z nás. Přitom nejde o rozsah našich provinění, ale o poznání, že jsme si Boží přízeň nezasloužili. Toto poznání dává člověku energii a odvahu k dalšímu životu.

Pro nás ale bohužel často více znamenají naše oběti (o kterých psal už Ozeáš a Ježíš jej cituje). Záslužnictví je tendence, která se stále vkrádá do našeho života. To vede ale k hořkosti a závisti – závidím, protože nikdy nebudu mít dost, pořád budu mít pocit, že někdo je na tom lépe než já, nebo že bych mohl mít víc. Vyléčit nás z toho může právě poznání Boží lásky, toho, že je k nám Bůh milosrdný.

Farizeové vytykají učedníkům, že „leží“ u stolu s Matoušovými kumpány (ležení se v tehdejší kultuře prakticovalo u významnějších večeří a skutečně vyjadřovalo jistou důvěrnost mezi stolovníky). Ježíš převezme iniciativu a farizeům odpovídá: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.“ Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne oběť.‘ Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“

Tento výrok nechápejme tak, že by farizeové nepotřebovali spásu, případně že by z ní byli vyloučeni. I oni mohou přece čerpat z pramenů spásy, pokud uznají, že jsou nemocní a hříšní. Luther říkal, že křesťan je zároveň hříšník a zároveň spravedlivý, ospravedlněný, ten, komu bylo odpuštěno. Hřích je především mít pyšné a zatvrzelé srdce.

Možná je právě tady, v tomto Ježíšově výroku, jádro jeho evangelia, to nové a převratné, co Ježíš přinesl a za co zaplatil svým životem. Oproti náboženství jasných definic, příkazů a zákazů, pevných zvyků a tradic staví cestu osobní víry spojené s odpovědností. Farizeům všech dob to připadá příliš riskantní, cesta dodržování zákona by jim přišla jasnější a spolehlivější. Myslím, že podobně je tomu i u Ježíšových

podobností – Ježíš je vyprávěl většinou bez výkladu, jako otevřené útvary, s rizikem, že je špatně pochopíme či vyložíme.

V jednom výkladu jsem slyšel pozoruhodný postřeh, že Ježíš nevytrhuje Matouše z jeho prostředí, ale vchází do něj. Od hříšníků nepožadoval, aby si napřed dali svou situaci do pořádku, a pak k němu přišli. Přijímal je a dával jim tak zakusit Boží nepodmíněnou lásku. Sázel na to, že toto přijetí jim dá sílu k tomu, aby ve svém životě změnili to, co změnit měli, a unesli to, co už se změnit nedá.

Milí přátelé, i k nám Ježíš přišel, ne aby nás odsoudil, ale aby nás povzbudil a provázel nás životem. Kéž nás jeho bezpodmínečná láska chytne za srdce a my už nebudeme chtít žít jinak než s ním a v souladu s jeho vůlí.

Myslete na děti i vedoucí na táborech. Díky všem, kdo jakkoli přiloží ruku k dílu nebo se za nás modlí. Přeji Vám pěkné léto, dětem pěkně krásně prázdniny a dospělým takovou dovolenou, při které si dobře odpočinou. Srdečně zdraví Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Ctirad Bryol

Adolf Jakubík

Elena Kopecká

Zdenka Bartoňová

Věra Hermanová

Pavel Bartozel

Zdeňka Machálková

Jana Ječmenová

Marta Šrámková

Hana Nešovičová

Karla Bušová

Lidmila Macková

Karla Minarčíková

Lydie Barošová

Stanislava Šrámková

Dobromila Krupová

Milena Foltová

Antonín Kvapil

Milena Korytářová

Jan Konvičný

Marcela Chytilová

Věra Kladňáková

Jaroslav Kovář

Zdeněk Kamas

Libor Dobeš

Věra Tyralíková

Milena Bryolová

Jan Krupa

K zamyšlení

Blanka Maršálková

Třešně

Vybavuji si zřetelně revoluční konec 2. světové války, jak probíhal v Říčanech – bylo mi tenkrát už téměř 13 let. Věřili jsme – po šesti letech německé okupace – že zavládne svoboda, klid a pohoda, ta vize lepších zítřků naplňovala naše nitra.

„S rozkvetlými šeríky jsme vítali v roce 1945 Rudou armádu, vždyť hnala Hitlerovce až do Berlína. Tak jsme měli jistotu, že už je opravdu válka u konce, volně jsme dýchali, beze strachu“, píše maminka ve svých pamětech, a dále pokračuje:

„Ve městě Říčany byli dočasně ubytováni také někteří Rusové ve větších hospodářských objektech, také poblíž třešňových sadů. Vypravila jsem se tam se starší dcerkou, vzala jsem si tašku, že si nějaké třešně koupíme u tamního hospodáře, neb úroda „májovek“ byla pěkná. Řekl nám však, že nic neprodá, naznačoval, že to mají všechno Rusové, kteří jsou tam ubytováni. Prosily jsme jen o něco málo do tašky, ale byly jsme ostře vykázány pryč. Nedaleko stojící voják pozoroval to dohadování, přiblížil se k nám a naznačil mně, abych si vzala, že je třešně dost. Sadař však k němu přiběhl se slovy: „Ona řekla, že seš ruská svině!“ Voják mě popadl za rameno, sahá po zbrani a křikne: „Co že jsem?“ Bráním se, že ne, že on lže; vtom vykřikla opodál stojící dcera: „Ne, neřekla, to, není to pravda!“ Voják mě pustil. Odcházely jsme častovány nadávkami majitele sadu, jakou ostudu jsme mu prý způsobily. Asi ho mrzelo, že jím vyprovokovaný voják mě nezastřelil.“

Válka skončila, ale lidská zloba, nenávist a mstivost mnohých pokračovala dál. Byli jsme jedním sadaře natolik otřeseni, neboť stačilo lživé obvinění, jež by vedlo ke spáchání zločinu – bez soudu, jak byli vojáci zvyklí. Ty otěže a uzdy byly natolik uvolněné, že si lidé nekontrolovaně vyřizovali účty. Co jsem v těch květnových dnech viděla mrtvých těl, ledabyle přikrytých papírem, ležících u obrubníků chodníků náměstí. V noci se ozýval křik a nářek, také střelba u fotbalového hřiště, kde byli shromažďováni Němci a připravováni k odsunu do Německa. Má zvědavost mě dovedla až k benešovské silnici, protínající Říčany, kterou postupovaly davy vystěhovaných Němců, táhnoucí i žebříňáčky či nesoucí zavazadla, mezi nimi i děti, starci, byl to hrůzný pohled.

Vzpomínky, 78 let staré, ve mně evokují tu dnešní nebohou Ukrajinu, ty zločiny Putinovy války a její oběti. Lidé jsou nepoučitelní, už je slabé úsloví „oko za oko, zub za zub“. Neexistuje snad žádný světový soud, který by zastavil páchání zločinů proti lidskosti. Už dále nemohu pokračovat – pro slzy. Věřím však, stejně jako věřila má maminka, že všichni lidé stanou před spravedlivým soudem Božím.

Z maminčiných pamětí „*Nasbíráno cestou života*“ vybrala *Blanka Maršálová*.

Fr. Novotný: Pozdrav z bukového lesa

Zdravím tě z bukového lesa
Kde jarem voní neděle
Den kreslí modrou na nebesa
A v srdci je jak v kostele

Modlím se za tu krásnou chvíli
Krátkou jak tečka ve větě
Šťastný že byt' jen malou chvíli
Byli jsme spolu na světě

(Ze sbírky „*Jak se hladí duše*“)

Z jednání staršovstva Tomáš Jelínek

Porada 29.5. 2023 byla zahájena písní 342 *Kristus je má síla i spasení* a úryvkem z knihy Johanna Bourse *Ježíš se ho zeptal* na text Mk 8,27-30 a modlitbou bratra Bronislava Trčky.

Staršovstvo projednalo a rozhodlo:

A. BOHOSLUŽBY

- Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na bohoslužbách.
- Na večeru chval 16.5.2023 byla hojná účast a pěkné vyznání bratra Jana Zajíčka.
- Sborový den 28.5.2023 byl podnětný. Bratr Heller napíše postřehy z diskuse o budoucnosti sboru do sborového časopisu. Bratr Heller vytipuje oblasti, které mohou převzít členové sboru.
- Připravují se svatby: Lenka Hambálková a Jan Kostka, Alžběta Beranová a Pavel Majer, Veronika Filipová a Robert Stavěla, Jiřina Koukolová a David Jelínek, Veronika Valentová a Lukáš Hrabovský
- Staršovstvo odložilo návrh sestry Dušíkové na bilingvální (dvojjazyčné v ukrajinštině, angličtině, portugalštině) biblické čtení při bohoslužbách 1x měsíčně při sborovém dni.

B. DIAKONIE

- Den Diakonie proběhne v neděli 11.6.2023, bohoslužby budou na zahradě hospice v 10:00 hod.
- Bratr Jelínek informoval o zasedání dozorčí rady střediska Diakonie VM dne 25.4.2023. Byla představena připravovaná výroční zpráva za rok 2022. Vedení střediska vnímá pozitivně podporu Města VM, především pana místostarosty Nachtmana. Na podzim proběhla v Citadele valná hromada kamenných hospiců. Ukázalo se, že problémy jsou u všech hospiců velmi podobné nebo dokonce totožné (např. krátké hospitalizace, vyčerpaný personál, náročná péče, chybí finance, ...). Domácí hospic se rozjíždí pomalu, především podle možností personálních a finančních, které zařízení má. Dobrovolnictví výborně funguje a stále se rozvíjí. Skvěle prospívá Darovánek. Hospodaření za r. 2022 je +2 175 930 Kč. Byla doplněna členka Správní rady střediska paní Nerádová. Novou ředitelkou střediska Diakonie VM bude od 1.1. 2024 paní Lenka Kostelná.

- Křesťanská služba - bratr Heller prosí o modlitební podporu sestry Emílie Rykalské

C. SPOLEČENSTVÍ

- Seniorátní třicátníci se sešli 14.5., v červnu se sejdou třicátníci v neděli 4.6. v 17:00h.
- Kavárnička pro dříve narozené byla 26.4., další bude ve středu 31.5. v 9:30 hod.
- Cesty bratra faráře Hellera - proběhlé: DZR Loučka, PsN Kroměříž, setkání LGBT ve Zlíně; plánované: instruktáž pro dobrovolníky, evaluace výcviku supervizí ve skupině
- Seniorátní zasedání Jeronýmovy jednoty se koná v neděli 18.6.2023 ve Stříteži. Za náš sbor se zúčastní bratr Trčka.
- Setkání na Velké Lhotě 19.6. v 18:00hod, sraz 17:40 před farou, téma: synod ČCE
- **Harta open** u Jelínků na Slezské Hartě bude **22. - 23.7. 2023**

- Termín **sborového zájezdu** vlastními auty: **neděle 24.9. 2023 do Šternberka**
- Staršovstvo souhlasí s finanční podporou ukrajinských dětí na letní sborové tábory ze sociálního fondu.

- **Kandidáti na faráře** - na základě rozhodnutí komise pro výběr nového faráře oslovil bratr Jelínek 20 kandidátů mailem. Obdržel 14 negativních odpovědí. Bratr kurátor Fojtů obvolá telefonem zbývajících 6 oslovených kandidátů, kteří neodpověděli.

Hospodářské a finanční záležitosti:

- Přesun plynového kotle do sklepa je naceněn na cca 30 000,- Kč. Staršovstvo pověřuje bratra Fojtů objednááním přesunu kotle ve vhodném termínu.
- Staršovstvo pověřuje bratra Hellera prověřením možnosti dotace z ústředí ČCE na vybavení pro ubytované Ukrajinky. Bude zakoupena rozkládací postel Fuego v hodnotě cca 22 000,-Kč.
- **Stavba tábora** proběhne v sobotu 24.6. 2023 na Damašku v Hošťálkové.

Bourání tábora bude 20.8. 2023.

- Finanční informace k 31.3.2023:

Pokladna: 6 177,- Kč; účet: 525 471,- Kč

Saláry a dary hotově: 5 000,- Kč; saláry a dary bankou: 31 202,- Kč

Sbírky celkem: 23 141,- Kč; sbírka účelová: 2 980,- Kč; sbírky na potřeby sboru:

10 576,- Kč; sbírka na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty: 9 585,- Kč; sbírka na

Ukrajinu: 3 500,- Kč; sbírka na Libanon: 2 100,- Kč. Sbírká na Jeronýmovu jednotu bude odeslána ve vybrané výši.

- Staršovstvo vyhlašuje sbírku na tyto mimořádné sborové výdaje: Je potřeba uhradit 13 000,- Kč na vydání almanachu k výročí sboru (13 000,- Kč je již uhrazeno) a 40 000,- Kč na zakoupení nové kamery snímající bohoslužby. Dary je možné odevzdat přímo pokladní sboru sestře Líbě Jelínkové.

Korespondence:

Úřední pošta:

- Celocírkevní sbírka pro Diakonii na Boží hod svatodušní
- Vzdělávací kurz pro budoucí výpomocné kazatele – nový běh
- Pracovní volno související s akcemi pro děti a mládež

Informativní pošta:

- Pomoc uprchlíkům z Ukrajiny – poradenství
- Nabídka letních varhanních kurzů v Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem

Sborová pošta:

- Pozvání na koncert do Stříteže
- Pozvání na Seniorátní evangelickou neděli
- Pozvání na večer chval na Vsetíně

D. MISIE

- Muzejní noc 26.5. - přišlo hodně návštěvníků, obrazy klientů Domova se zvláštním režimem jsou pěkné.

- Hledáme dobrovolníka na službu při dnu otevřeného kostela.

- Noc kostelů: 2.6. - pořad o Janu Blahoslavovi, služba ses. Krupová a Jelínková.

Příští porada staršovstva: v pondělí 29.5. 2023 v 18:00 hod.

Lazarovo vzkříšení, výlet pro děti a jejich rodiče *Jana Binderová*

V sobotu po Velikonocích jsme se s dalšími rodinami s dětmi sešli na výletě. Sraz byl na Velké Lhotě u kostela, ve kterém jsme měli krátký úvod. Zpívali jsme: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo ve mě věří, i kdyby umřel, bude žít.“

Téma výletu bylo Lazarovo vzkříšení.

V kostele jsme se rozdělili. První vyrazili dospělí. Měli jsme několik zastávek, kde jsme si přečetli část textu z Bible a Dan Heller měl nad textem krátké zamyšlení a modlitbu.

Děti šly kousek za námi, po cestě hrály hry a povídaly si na stejné téma. Počasí nám, i přes nepříjemnou předpověď, vyšlo krásné.

„Byl tam pán Lazar,“ říkala naše tříletá Lenička, „on umřel.“

„A jak to s ním dopadlo?“ ptala jsem se. - „Už žije.“

Setkání třicátníků

Ekumenický večer chval - svědectví br. Jana Zajíčka

Bratr farář se mně minulý týden zeptal, zda přijdeme na večer chval. My se na tuto chvíli těšíme, protože máme Boha za co chválit a děkovat mu. Pak mně poprosil, zda bych se s Vámi mohl podělit o to, co jsem v životě mohl z Boží milosti prožít. Jsem Bohu vděčný za každý den mého života, že jsem se před 79 lety narodil do hluboce věřící rodiny jako nejmladší ze čtyř sourozenců. Vzor jsem měl v rodičích, hlavně v tatínkovi, který od devíti let hospodařil na majetku se sestrou a babičkou sám, protože osiřel. Měl jsem nejhodnější a nejmilejší maminku na světě. Ona často říkala, že není na světě člověka, kterého by neměla ráda. Duchovním pokrmem bylo, že každý den se začínalo zpěvem, slovem Božím a modlitbou. Velkým darem bylo, že nás rodiče naučili odpovědnosti, pracovitosti, žít životem v lásce, a předali nám víru. Naše rodina byla na seznamu třídního nepřítelů jen proto, že jsme žili jako praktikující křesťanská rodina a odmítli jsme vstoupit do JZD. Nebyl brán ohled ani na to, že tatínek byl 10. dubna 1945 zatčen gestapem a tvrdě vyslýchán. Promítlo se to do toho, že nikdo z mých sourozenců se nemohl ani vyučit. Jen já jsem se zázrakem vyučil zedníkem a pak večerně studoval stavební průmyslovou školu ve Valašském Meziříčí. Při odvodu na vojnu jsem žádal komisi o roční odklad, abych mohl dostudovat čtvrtý ročník a komise

mně vyhověla. Reakce funkcionářů MNV v Jablůnce byla taková, že 23. prosince 1964 mně došel povolávací rozkaz k nástupu na vojnu od 3. ledna 1965.

V roce 1960 jsem byl pozván do mládeže jablůneckého sboru. Z počátku jsem chodíval jen občas, ale v létě bylo u nás doma ekumenické shromáždění, takzvané nešpory, kde se scházeli z pasek a samot adventisté, katolíci, evangelíci, baptisté a členové Církve bratrské. U účastníků shromáždění jsem si všiml ve tvářích pokorné radosti a smíření, a to mně chybělo. Tak jsem začal vyhledávat každé takové akce a bohoslužby. V mládeži to bylo pestré, byla chvílka nad slovem Božím, hodně se zpívalo a modlilo a taky se chodilo do přírody k táborákům do mládeže v Růždce, na Jasénku a Vsetín.

26. srpna 1962 jsem se na biblickém kurzu v Praze na základě výzvy bratra Kolmana a Rychetského rozhodl pro Krista a tím se vše v mém životě změnilo. Rozpomenul jsem se na konfirmační text Žalmu 37,5: *Svěř cestu svou Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.* Pro mě byl přijatelnější kralický překlad: *Uval na Hospodina cestu svou a slož v Něm naději, On zajistí všecko správi.*

Také Martička byla pozvána kamarádkou do jablůnecké mládeže, kde jsme se seznámili. Oba dva jsme vyrůstali ve věřících rodinách na hospodářstvích a zjistili jsme, že máme hodně společného. Trvalo to hodně dlouho, až do Štěpána 1963, kdy jsme uposlechli přání mládeže a začali spolu chodit. Byla to vůle Boží, že 9. 9. 1967 byla u Vavříků v Loučce svatba.

Po vojně jsem se vrátil pracovat do stavebního podniku, kde jsem byl přesvědčován, abych vstoupil do KSČ, protože studuji a podnik se mnou počítá na technické místo. Ptal jsem se, jestli křesťan může být komunistou. Odpověď zněla, že to musím změnit. Já na to odvětil, že nemám důvod nic měnit, raději z podniku odejdu. Po dlouhém kádrování bylo mé žádosti vyhověno a byl jsem propuštěn s pošramoceným kádrovým profilem. Měl jsem obavy, zda mě někdo zaměstná. Tři měsíce jsem byl bez práce a pak mne zaměstnal kamarád na DEZE ve Valašském Meziříčí. Za půl roku jsem musel ze zdravotních důvodů toto zaměstnání opustit a dostal jsem se k velké stavební firmě Premstav Bratislava, kde jsem pracoval jako stavební technik. Dva roky po svatbě jsem byl přemístěn na stavbu Košických železáren. Martička nesouhlasila s tím, abych pracoval mimo domov. Přešel jsem pracovat do JZD Poličná jako vedoucí investiční výstavby. Po revoluci jsem byl jednatel stavební firmy Senza. Zvolil jsem si povolání, které mám rád, které přináší lidem užitek a když se ohlédnu, tak je to spousta staveb, které stále slouží.

Nemodlil jsem se za úspěch, ale prosil jsem Boha o moudrost, sílu a věrnost. Tady se naplnily v mém životě slova proroka Aggea 2.4, kde je napsáno: *Rozhodni se, dej se do díla a já budu s tebou.*

Podnikání přinášelo radosti, ale více starostí a těžkých zápasů. Byl to rozjetý vlak, ze kterého nešlo vyskočit. Prosil jsem Boha, aby mne oprostil od tohoto břemene. Každá modlitba je vyslyšena a člověk dostane na ni odpověď. Odpověď přišla v roce 2011, kdy onemocněla Martička zhoubnou nemocí a v roce 2013 Pán života odvolal moji

milovanou Martičku. Pro mě to byl jasný důkaz, že mám podnikání skončit a své úsilí nasměrovat do rodiny, do sboru a mezi bližní.

Od roku 1975 se změnil náš život lékařskou zprávou, že nemůžeme mít děti. Hlavně to poznamenalo Martičku a bylo na mně, abych tuto situaci přijal a byl oporou v našem společném těžkém zápase. Pán Bůh to naše trápení viděl a myslím, že se trápil s námi. Tak čekal na naši víru a rozhodnutí. 27. května 1980 se pro nás narodila krásná, milá, Martičce podobná holčička a my jsme ji s láskou přijali, protože nám byla darována. Janička nám hodně dala. Vyplnila to, po čem jsme oba toužili a zbohatila náš život. Děkuji Bohu za Janu, protože krásně splatila mamince lásku. Doprovázela a ošetřovala ji v její těžké nemoci i ve chvíli, kdy se jí narodila Natálka. Myslím, že mateřství si prožila ve stresu a strachu. Bůh nám dal sílu pro každé zápasy, ale hlavně zaplnil prázdné místo po Martičce tím, že jsem se snažil různé věci dělat tak, jak to dělala Martička a to byla ta nejkrásnější vzpomínka. Jednou jsem dělal pomazánku pětkrát, ale vždycky pro slépký, jen proto, že jsem zapomněl na hořčici. Naším duchovním domovem byl sbor, který jsme oba dva milovali. Bylo to živým důkazem toho, že Pán je mezi námi a Duchem svatým vede naše životy podle písma, které je aktuální a mluví do každé životní situace. Nejhorší chudobou člověka je osamělost a pocit, že nejste milováni, že nemáte komu říci „mám tě rád“, tak jak jsme byli zvyklí. Když jsem zůstal sám, tak jsem se rozhodl, že nepůjdu do nového vztahu, ale Bůh to viděl jinak. Viděl moji samotu a protože mně má rád, poslal mi moji milovanou Drahušku.

Dvakrát za život jsem byl v ohrožení života a dostal tak novou šanci žít. S radostí jsem děkoval Bohu a v motlitbě slíbil, že se budu starat na zemi o Boží věci a Bůh ať vede můj život. Dnes můžu vyznat, že to stoprocentně funguje a Bůh mně nikdy neopustil, žehnal mi a všechno, na co sáhnu, se mi daří. Tím poznávám, že Bůh jedná a naplňuje v mém životě daný slib. Proto nemám rád v životě chválu na moji osobu, protože chvála patří Bohu. Odevzdaný život Bohu přináší problémy a velké zápasy, protože se to někomu nelíbí, a to je zastánce zla – satan. Se zlým nemá cenu zápasit, ten zápas za mne řeší Bůh. To znamená, že se na nás má zlo zastavit a nemáme ho pouštět ho skrze nás dál. Neměli bychom v srdci uchovávat zlo, pak není místo pro lásku.

Na závěr bych uvedl jednu zkušenost z roku 1972, kterou jsem prožil s policií, STB a nakonec se soudy. Žil jsem v rodině, kde se hodně pracovalo a pomáhalo také druhým. Po sezonních pracích nás rodiče posílali pomáhat do rodin, kde byli s pracemi pozadu bez nároku na odměnu. V životě jsem hodně chodil stavět, tam kde mně Bůh poslal a potřeboval. Klid na práci jsem měl do doby, než jsem začal pomáhat na církevních akcích. (Nástavba bytu pro kazatele Bratrské jednoty baptistů ve Vsetíně, stavba modlitebny Jasénka, oprava kostelů a far v Hošťálkové a Valašském Meziříčí). Po roce a půl mně byla doručena modrá obálka od soudu ze Vsetína. Byl jsem obviněn, že podnikám a nemám k tomu povolení, i když daně jsem na MNV zaplatil. Proběhlo 11 soudních jednání. Nakonec jsem odešel s podmínkou 6 měsíců po dobu jednoho roku, vrácení státu částky 4 800 Kč plus penále a soudní náklady. To vše uhradit do 14 dnů

na účet soudu. V této době byl členem sboru právníků JUDr. Bulla, který mně napsal odvolání ke krajskému soudu v Ostravě. Předseda krajského soudu se mně zeptal, zda jsem za vykonanou práci nezinkasoval malou odměnu. Odpověděl jsem, že v mnoha případech jsem práci vykonával jako posláni a zdarma. Po této odpovědi se soudci i právní zástupci na sebe podívali, mne vykázali na chodbu s tím, že se musí poradit. Po pěti minutách mne pozvali do soudní síně a určili mi, abych soudu doložil doklad o zaplacení daně. Další jednání neproběhlo. Dostal jsem zprávu, že soud zamítl rozhodnutí okresního soudu a bude na mne pohlíženo jako na beztrestného člověka.

Tímto projevem života jsem dělal lidem radost a i já jsem měl v srdci zvláštní radost, která nejde nahradit penězi. Díky Bohu za tyto chvíle. Tím se naplnila tatínkova slova, že nejšťastnější je člověk ten, který umí sám sebe rozdat.

Pozvání

Tradiční každoroční pozvánka **Harta - den otevřených maringotek** Pozvání platí pro všechny generace!

Kdy – sobota 22. 7. 2023 - celý den. V případě nepříznivého počasí se akce ruší!

Kde – Slezská Harta, obec Roudno, u Jelínků, 49.9065558 N, 17.5101478E

Doprava – vlastními dopravními prostředky. Z Valmezu asi 80 km.

Program – procházka, povídání, plavání, kánoe, kajak, za příznivých povětrnostních podmínek jachting na otevřené plachetnici...

Strava – s sebou velká svačina na celý den. K obědu bude „vaječina“ – vzít vejce a chleba, něco na opékání nad ohněm k večeři. Káva bude zajištěna. Pokud budete chtít zůstat do neděle, vezměte si na oběd těstoviny a sýr. Společně je zde uvaříme.

S sebou – plavky, ručník, (plavací vesty), ale i teplé oblečení a větrovka. Veškerý program bude pod širým nebem nebo pod střechou. Uzavřené prostory jsou minimální.

Kdo bude chtít zůstat do neděle – s sebou stan a spacáky.

V neděli ráno zajedeme na evang. bohoslužby do Bruntálu (19 km) od 10:00 hod.

Pokud by někdo chtěl ubytování, může si jej zajistit u Kielarů v Malé Morávce.

<https://www.malamoravkaubytovani.cz/>

Přihlášení – prosíme zájemce, aby se přihlásili telefonicky. Rádi bychom věděli dopředu alespoň přibližný počet účastníků.

Kontakt – Anna 721 935 185, Tomáš 603 360 471

Místo kavárničky pro dříve narozené se bude o prázdninách konat výlet do Hodslavic – v úterý 1.8. 2023. V Hodslavicích si prohlédneme rodný domek Fr. Palackého, evangelický kostel a školu. Všechny účastníky kavárničky budeme ještě telefonicky kontaktovat. Dovoz zajistíme, drobné pohoštění také. Těšíme se na Vás.
D. Heller: 777 342 910, Dobra Krupová: 732 343 638

Srdečně zveme:

2. 7. – 4. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužby s kázáním pro děti

9.7. – 5. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužba slova

16. 7. – 6. neděle po Trojici – Den Diakonie

10:00 h – bohoslužba slova

23. 7. – 7. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužba slova

30. 7. – 8. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužby s večerí Páně

6. 8. – 9. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužba slova

13. 8. – 10. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužba slova

20. 8. – 11. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužba slova

27. 8. – 12. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužby s večerí Páně

3. 9. – 13. neděle po Trojici

10:00 h – bohoslužby s kázáním pro děti a večerí Páně

Souběžně s bohoslužbami probíhá nedělní škola (o prázdninách se nekoná). * Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby, ale i ty, kteří jsou hůře pohybliví, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví s ochotnými řidiči *dovoz na bohoslužby*.

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“

(<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>)

Shromáždění v týdnu se budou konat opět až v září.

15.7. – brigáda na faře a na farní zahradě

22.7. – Den otevřených maringotek na Slezské Hartě

1.8. – výlet pro dříve narozené členy sboru do Hodslavic

20.8. - bourání tábora v Hošťálkové

Další informace najdete na naší webové stránce

valasske-mezirici.evangnet.cz

Bohoslužby v Domově pro seniory: v úterý ve 14 hod. (o prázdninách v tyto termíny: 4.7., 11.7., 1.8., 8.8., 15.8., 5.9.; v ostatní úterky je římskokatolická bohoslužba)

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Valašské Meziříčí

e-mail: valasske-

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

<http://valasske->

mezirici.evangnet.cz

<https://www.facebook.com>

[/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník

Libuše Jelínková

liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 30. 6. 2023

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz